

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Ek/1395/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121319668
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121319668.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna č. 48, 81 107 Bratislava – Staré mesto, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, 811 07 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. E. F. XXXX/X, XXX XX D., zast. JUDr. Milanom Barkáčom, advokátom, Janka kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o vymoženie 17.495,24 eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnou exekútkou JUDr. Eleonórou Noskovou, so sídlom exekútorského úradu Robotnícka č. 4, Banská Bystrica pod jej sp. zn. 255EX 512/21, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1395/2021 zo dňa 03.02.2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1395/2021 zo dňa 03.02.2023 **z a m i e t a .**

II. Oprávnenému sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1395/2021 zo dňa 03.02.2023 **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 29.04.2021 domáhal od povinnej vymoženia 17.495,24 eur s príslušenstvom na základe platobného rozkazu zo dňa 07.01.2021 vydaného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 11Up/2009/2020, právoplatného dňa 30.03.2021 a vykonateľného dňa 30.03.2021. Poverením zo dňa 24.05.2021 súd poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútkou JUDr. Eleonórou Noskovú, so sídlom exekútorského úradu Robotnícka 4, 974 01 Banská Bystrica.

2. Podaním zo dňa 25.07.2022 sa domáhala povinná zastavenia exekúcie (návrh povinnej na zastavenie exekúcie nebol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote v zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku), ktorý odôvodnila tým, že platobný rozkaz nie je spôsobilým exekučným titulom, nakoľko bol vydaný vyšším súdnym úradníkom a nie sudcom, pričom základom pre vydanie platobného rozkazu bola spotrebiteľská formulárová zmluva vykazujúca nedostatky, čo považuje povinná za materiálne nevykonateľný exekučný titul, a teda chybnosť alebo nedostatok niektorej zo zložiek vykonateľnosti má za následok neprípustnosť exekúcie. Povinná poukázala tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PLz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15.06.2022, z ktorého vyplýva, že vyšší súdny úradník má skúmať, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či netrpí vadami, ktoré majú vplyv na vymáhaný nárok v exekučnom konaní. Takisto povinná odkázala na zákon č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov, najmä na neprípustnosť návrhu podaného v upomínanom konaní, ak sa nárok uplatňuje zo spotrebiteľskej zmluvy a obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Povinná mala za to, že platobný rozkaz nemal byť ani vydaný, nakoľko nárok je v rozpore s právnymi predpismi. Ďalej uviedla, že žalobca (oprávnený) nedodrжал postup s odbornou starostlivosťou, nakoľko neposúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (so zreteľom, na dobu, výšku úveru a príjem spotrebiteľa, nakoľko nezisťoval a nezohľadňoval mesačné

náklady, výdavky, záväzky povinnej ani nepreveroval jej príjem), čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, ako aj nemožnosť žiadať jeho predčasné splatenie. Povinná namietala aj inštitút zosplatnenia úveru – mala za to, že úkon zosplatnenia nebol urobený zákonom aprobovaným spôsobom naplňajúc jeho zmysel a účel, na základe čoho považuje pohľadávku za nežalovateľnú.

3. Uznesením sp. zn. 41Ek/1395/2021 zo dňa 03.02.2023 súd (v osobe vyššieho súdneho úradníka) návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. V uznesení skonštatoval, že predmetný návrh na zastavenie exekúcie nebol podaný v 15-dňovej lehote v zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Predmetné uznesenie súd odôvodnil tým, že návrh povinnej nie je spôsobilý zastaviť predmetnú exekúciu. Exekučný súd preskúmava rozhodnutie v súlade s ust. § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, ktorý stanovuje, že súd návrh na exekúciu zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat alebo preskúmavať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vnikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Výpočet neprijateľných zmluvných podmienok je obsiahnutý v Občianskom zákonníku v ust. § 53. V danej spotrebiteľskej veci možno na posúdenie neprijateľných zmluvných podmienok aplikovať ust. § 53 ods. 4 písm. a) a k), ktoré poukazujú na to, že za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy a ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. V iných častiach exekučný súd exekučný titul týkajúci sa neprijateľných zmluvných podmienok nepreskúmava. Exekučný súd nemá právomoc preskúmavať rozhodnutia, ktoré sa dotýkajú ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd po vyššie uvedenom a po preskúmaní exekučného titulu platobného rozkazu nezistil dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená, pretože nenastali skutočnosti, s ktorými sa povinná nemala možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, resp. nebola preukázaná existencia ustanovení zmluvy, s ktorými povinná nemala možnosť oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy alebo na základe ktorých by mala zaplatiť neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením záväzku, keďže bola zaviazaná exekučným titulom len na zaplatenie nevrátenej istiny a úveru a úroku z omeškania.

4. Proti uvedenému uzneseniu podala povinná v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že sa domáha zastavenia exekúcie č. 255EX 512/21, ktorá sa viaže k exekučnému titulu – platobnému rozkazu sp. zn. 11Up/2009/2020 zo dňa 07.01.2021 vydanému vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Banská Bystrica. Súd absolútne rezignoval v predmetnej spotrebiteľskej veci na skúmanie materiálnej a aj formálnej spôsobilosti exekučného titulu. Povinná poukázala na rozsudok Súdného dvora EÚ zo dňa 20.09.2018 sp. zn. C – 448/2017 vo veci EOS KSI Slovensko s.r.o c/ a J.D. a M.D.: „v tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že účinnú ochranu práv vyplývajúcich z tejto smernice (93/13) možno zaručiť iba pod podmienkou, že vnútroštátny procesný systém upravuje v rámci konania o vydanie platobného rozkazu alebo v rámci konania o výkon platobného rozkazu ex offo preskúmanie potencionalnej nekalej povahy zmluvných podmienok uvedených v predmetnej zmluve sudcom. Preto v prípade, ak v štádiu výkonu platobného rozkazu nie je upravené žiadne ex offo preskúmanie potenciálne nekalej povahy podmienok obsiahnutých v dotknutej zmluve sudcom, vnútroštátnu právnu úpravu musí považovať za právnu úpravu, ktorá môže narušiť účinnosť ochrany požadovanej smernicou 93/13, ak neupravuje takéto preskúmanie v štádiu vydania platobného rozkazu, ale ak je takéto preskúmanie stanovené jedine v štádiu odporu proti vydanému platobnému rozkazu, ak existuje nezanedbateľné riziko, že dotknutý spotrebiteľ nepodá požadovaný odpor buď z dôvodu osobitne krátkej lehoty stanovenej v tejto súvislosti alebo vzhľadom na trovy ktoré by vznikli v dôsledku podania žaloby v porovnaní s výškou sporného dlhu, alebo z dôvodu, že vnútroštátna právna úprava nestanovuje povinnosť, aby mu boli oznámené všetky informácie potrebné na to, aby mohol určiť rozsah svojich práv.“ Smernica 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá napriek tomu, že v štádiu vydania platobného rozkazu proti spotrebiteľovi stanovuje preskúmanie nekalej povahy podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, na jednej strane priznáva právomoc vydať tento platobný rozkaz súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu a na druhej strane stanovuje 15-dňovú lehotu na podanie odporu a vyžaduje, aby bol tento odpor vecne odôvodnený za predpokladu, že takéto ex offo preskúmanie nie je stanovené v štádiu výkonu uvedeného platobného rozkazu, čo musí preveriť vnútroštátny súd. Exekučný súd je aj v tejto veci oprávnený a má právomoc skúmať stav a okolnosti

pred vydaním platobného rozkazu. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PLz. ÚS 1/2022 zo dňa 15.06.2022 nezakazuje exekučným súdom a nezbavuje ich povinnosti skúmať materiálnu stránku veci pre všetky exekučné tituly v spotrebiteľských veciach vydané v rozkaznom/upomínacom konaní aj po 30.06.2021. Odlišný záver by bol v zjavnom rozpore s ďalšími časťami odôvodnenia nálezu sp. zn. Plz. ÚS 1/2022. Odôvodnenie a teda aj výrok uznesenia podľa názoru povinnej celkom ignorujú relevantné fakty: a) ex offo povinnosť súdu skúmať prítomnosť neprijateľných /nekalých podmienok v zmluve aj počas vykonávacieho konania (zásada efektivity) b) vydávanie platobných rozkazov súdnym úradníkom (nie sudcom) c) krátku (prekluzívnu) 15 dňovú lehotu na podanie odporu. Pokiaľ je výsledkom rozkazného/upomínacieho konania platobný rozkaz, ktorý sa úverovému veriteľovi priznalo proti spotrebiteľovi nezákonné plnenie, potom je na mieste v záujme zabezpečenia dodržiavania zákonnosti a efektívnosti pravidiel právneho poriadku pochybenie napraviť vo vykonávacom konaní. Inak povedané, to, čo by bolo nezákonné v riadnom súdnom konaní sa nemôže stať zákonným pre potreby vykonávacieho konania len preto, lebo došlo k pochybeniu na strane súdneho úradníka a spotrebiteľ v 15 dňovej lehote odpor nepodal. V priebehu upomínacieho konania súd ex offo súdnu kontrolu neuskutočnil a povinná v postavení spotrebiteľky v 15-dňovej lehote odpor proti platobnému rozkazu nepodala, pretože o vadách nároku oprávneného v tom čase nemala vedomosť. V tomto exekučnom konaní povinná nepodala námietky ani v 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, pretože o vadách nároku oprávneného v tomto čase rovnako ešte nemala vedomosť. Za podstatné pre právne posúdenie veci však je, že povinnej nebola zo strany súdu poskytnutá ex offo súdna ochrana a exekučný súd len s poukazom na zmeškanie procesných lehôt argumentuje, že povinná už nemá právo na súdnu ochranu ex offo. Povinná zdôraznila, že titulom pre vydanie platobného rozkazu je zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 11010508600 zo dňa 13.03.2018 uzatvorená s právnym predchodcom oprávneného, ktorá už po relatívne povrchovej právnej analýze vykazuje dôvody pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 7 v spojitosti s us. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj v zmysle § 9 v spojitosti s ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010. V zmluve o úvere sa zavádzajúco uvádza nižšia suma pri údají o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľskom ako tomu bolo v skutočnosti (skutočný prepočet celkovej čiastky, ktorú reálne zaplatí spotrebiteľ je možné realizovať jednoduchým prepočtom „výška splátky s poistením x počet splátok t.j. 23.540,16 eur). Súčasne poukázala na to, že obsahom námietok je pomerne rozsiahle odôvodnenie väd prvotného nároku oprávneného, ktoré v upomínacom konaní unikli pozornosti konajúcemu súdu a majú bezprostredný vplyv na výšku sumy priznanej platobným rozkazom. Exekučný súd sa v odôvodnení uznesenia nevysporiadal s viacerými argumentami povinnej zrozumiteľne poukazujúcimi na zlyhanie súdnej kontroly ex offo, resp. exekučný súd v odôvodnení prakticky iba všeobecne uviedol, že pokiaľ nejde o neprijateľné zmluvné podmienky podľa 53 ods. 4 písm. a) a písm. k) nebude preskúmať exekučný titul. Takýto formalistický a zužujúci prístup súdu k ex offo súdnej kontrole je priamym popretím tohto typu kontroly, ako aj judikatúry SD EÚ. Povinná žiada exekučný súd, aby prekúmal spotrebiteľské dojednania, ktoré boli titulom pre vydanie exekučného titulu v tejto veci a majú vplyv na zákonnosť exekvovanej sumy najmä vo väzbe na dôvody a dôkazy uvádzané a pripojené k návrhu na zastavenie exekúcie. Exekučný súd má nielen právo ale aj povinnosť napraviť pochybenie, ktorého sa dopustil pred udelením poverenia na vykonanie exekúcie súd v riadnom konaní tým, že nepreskúmal, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky/nezákonné nároky (a teda či netrpí vadami, ktoré majú vplyv na nárok vymáhaný v exekučnom konaní a to nielen na základe iniciatívy sťažovateľa, ale aj ex offo). V uvedenej súvislosti je v spotrebiteľských sporoch významné, kedy sa spotrebiteľ o nezákonnosti nároku zo spotrebiteľskej zmluvy dozvedel. Táto vedomosť nemôže byť bez ďalšieho spájaná s okamihom „doručenia upovedomenia o začatí exekúcie“, a preto spotrebiteľ v pozícii „povinného“ nemôže byť diskvalifikovaný z podania návrhu na zastavenie exekúcie aj kedykoľvek po uplynutí 15-dňovej lehote, najmä v situácii namietaného zlyhania ex offo súdnej kontroly.

5. Osobitným podaním doručeným súdu po uplynutí 15-dňovej lehote na podanej sťažnosti povinná doručila súdu vyjadrenie spolu s poukazom na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Ek/1173/2021 zo dňa 24.02.2023, ktorým exekučný súd v obdobnej veci zastavil exekúciu. Lustráciou obyvateľov súd zistil, že zásielku neprevzala povinná ale jej dcéra. Posúdením uvedeného prípadu možno teda skonštatovať, že v danom prípade sa exekúcia vedie na podklade nespôsobilého exekučného titulu, ktorý nie je právoplatný a ani vykonateľný, keďže nebol povinnej doručený.

6. Súd sťažnosť povinnej na vyjadrenie oprávnenému nezasielal z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko povinná v uvedenej sťažnosti neuvádzala žiadne nové skutočnosti ako tie, ktoré uvádzala v návrhu na zastavenie exekúcie.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže o bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15. Súd prvej inštancie (ust. § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§242 CSP), oprávnenou osobou – účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§239 ods. 1 a 2 CSP) po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CsP) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi podanej sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania /§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že táto sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

16. Tvrdenia povinnej o nemožnosti vyššieho súdneho úradníka rozhodovať v exekučných veciach so spotrebiteľským prvkom, ktoré vyvodzovala z rozhodnutia pléna Ústavného súdu SR sp. zn. PLz. 1/2022 z 15.06.2022 nie sú v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku (ani samotnou Ústavou SR) a rozhodnutie Ústavného súdu SR v tomto smere vykladá povinný nesprávne. Podľa ust. § 15 ods. 6 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov, v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie. Zo zjednocujúceho stanoviska vyjadreného v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. PLz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15.06.2022, ani z rozsudku SD EÚ C-448/17 nevyplýva záver, že vyšší súdny úradník nemôže vydať platobný rozkaz. Súdny dvor rozsudkom C-448/17 rozhodol (bod 2 výroku): „Smernica 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá, napriek tomu, že v štádiu vydania platobného rozkazu proti spotrebiteľovi stanovuje preskúmanie nekalej povahy podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, na jednej strane priznáva právomoc vydať tento platobný rozkaz súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu, a na druhej strane stanovuje pätnásťdňovú lehotu na podanie odporu a vyžaduje, aby bol tento odpor vecne odôvodnený, za predpokladu, že takéto ex offo preskúmanie nie je stanovené v štádiu výkonu uvedeného platobného rozkazu, čo musí preveriť vnútroštátny súd.“ Ústavný súd SR preto konštatoval,

že nevyklučuje do budúcnosti v spotrebiteľských veciach zmenu právnej úpravy v oblasti skrátených konaní so spotrebiteľským prvkom, v čase vydania platobného rozkazu však konala vo veci oprávnená osoba – vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica pridelený rozvrhom práce na príslušný kalendárny rok. Súd dáva na zreteľ, že postavenie a pôsobnosť vyššieho súdneho úradníka v systéme právnej ochrany sú upravené priamo Ústavou SR v čl. 142 ods. 3 posledná veta. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov vyšší súdny úradník je oprávnený vykonávať úkony súdu v civilnom procese, správnom súdnom procese, v trestnom konaní, v konkurznom konaní a inú činnosť súdu v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu samostatne. Poverenie je súčasťou rozvrhu práce alebo súčasťou súdneho spisu (ust. § 3 ods. 5 zákona č. 549/2003 Z.z.). Vydávanie rozhodnutí vyšším súdnym úradníkom upravuje aj samotný Exekučný poriadok v ustanovení § 202 ods. 1. Vyššieho súdneho úradníka treba považovať za zamestnanca súdu v zmysle poslednej vety čl. 142 ods. 3 ústavy. Ak vyšší súdny úradník vydal rozhodnutie v súdnom konaní je v zmysle poslednej vety čl. 142 ods. 3 ústavy proti takémuto jeho rozhodnutiu vždy prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje sudca. V exekučnom konaní je proti každému rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka prípustná sťažnosť (§ 239 ods. 1 CSP, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku). O sťažnosti vždy rozhoduje súd prvej inštancie (§ 248 CSP), t.j. sudca a proti jeho rozhodnutiu už nie je prípustné odvolanie (ust. § 357 CSP a contrario). Uvedenou právnou úpravou sú teda garantované práva účastníka konania možnosťou podať proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka sťažnosť, o ktorej rozhodne vždy sudca, čím je spolurozhodovanie sudcu zabezpečené.

17. Exekúcia sa vykonáva na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Up/2009/2020 zo dňa 07.01.2021. Povinná v návrhu argumentuje nevykonateľnosťou exekučného titulu z dôvodu jeho nedoručenia a s odkazom na obdobné rozhodnutie vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20Ek/1173/2021, kde exekučný titul nebol doručený povinnej do vlastných rúk (ale jej dcére), čo založilo dôvod na zastavenie exekučného konania v súlade s ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, nakoľko exekučné konanie sa začalo na podklade nespôsobilého exekučného titulu. V predmetnej exekučnej veci súd vykonal dokazovanie nahliadnutím do registra upomínacieho konania a to vo veci pod č.k. 11Up/2009/2020 a mal zistené, že exekučný titul v predmetnej právnej veci bol povinnej doručovaný cestou Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci a to do vlastných rúk, pričom zo správy Okresného riaditeľstva PZ vyplýva, že povinná osobne prevzala súdom doručovanú zásielku dňa 14.03.2021.

18. Podľa ust. § 111 ods. 1 Civilného sporového poriadku, do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka"); údaje v doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenka je verejnou listinou.

19. V zmysle uvedeného ustanovenia teda platí zákonná vyvrátiiteľná domnienka, že uvedená písomnosť bola povinnej riadne doručená. Je na povinnej, aby zákonnú domnienku vyvrátila, t.j. preukázala opak (že uvedená písomnosť jej doručená nebola). Sudca pritom pre komplexnosť dopĺňa, že do dňa rozhodnutia sudcu o sťažnosti povinnej nemá v konaní účastníkmi konania preukázané (a ani to účastníci konania netvrdili), že by prípadne došlo k zrušeniu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu. Sudca vzhľadom na zistený skutkový stav a dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise konštatuje, že oprávnený aj naďalej disponuje vykonateľným exekučným titulom, tak ako to konštatoval aj vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení.

20. Povinná v podanej sťažnosti ako aj v návrhu na zastavenie exekúcie sa domáha hmotno-právneho prieskumu exekučného titulu, keďže uzatvorená zmluva medzi oprávneným a povinnou je zmluvou spotrebiteľskou. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že zo zjednocujúceho stanoviska Ústavného súdu síce vyplýva, že ak právna úprava umožňuje spotrebiteľovi podať proti platobnému rozkazu vydanému vyšším súdnym úradníkom odpor v lehote 15 dní od jeho doručenia, pričom odpor musí byť vecne odôvodnený, potom výklad a uplatnenie § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku nie je v súlade so základným právom spotrebiteľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ak súd v exekučnom konaní odmietne preskúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou z dôvodu, že spotrebiteľ proti platobnému rozkazu odporu nepodal), avšak rovnako Ústavný súd SR v uznesení č. k. II. ÚS 483/2023-13 zo dňa 24. októbra 2023, konkrétne v bode 15. vyslovil záver: „Koncentrácia konania vyplývajúca z ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku sa prejavuje v tom, že povinný musí

v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom t.j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie uviesť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr.

Ústavný súd plne rešpektuje postavenie spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch ako strany požívajúcej vyššiu súdnu ochranu z hľadiska jeho slabšieho právneho postavenia v spotrebiteľskom vzťahu, rovnako aj doktrínu ochrany spotrebiteľa vytvorenú medzinárodnými aj vnútroštátnymi súdmi. Na druhej strane považuje za nevyhnutné, aby aj spotrebiteľ dôsledne rešpektoval procesné limity práv a povinností ustanovených zákonom (v danom prípade Exekučným poriadkom, IV. ÚS 106/2023).“

21. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

22. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

23. V ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je vyjadrená koncentračná zásada rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie, t.z. že procesné úkony sa musia vykonať v zákonom stanovenej lehote. Povinná je pod ťarchou neprihliadnutia na jej procesný úkon povinná uviesť všetky relevantné tvrdenia v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak ich uplatní oneskorene, napr. tvrdenie, či dôkazný návrh, súd na ne neprihliadne. Tým sa zvyšuje aj zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. Zákonodarcu v novej úprave exekučného konania, a to najmä v návrhoch na zastavenie exekúcie zvýraznil, že exekučné konanie nemá byť konaním, v ktorom sa riešia spory, ale v ktorom sa má primárne vymôcť judikovaný nárok priznaný exekučným titulom. Tento nárok má byť vymožený čo najskôr v súlade s článkom 48 ods. 2 Ústavy SR, a preto, ak chce povinný iniciovať exekučný spor, zákonodarcu mu na to stanovil určité limity a pre prípadné prekročenia nedodržania týchto medzí zároveň stanovil, ako má súd (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), resp. povinný (61l ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku) postupovať. V súlade s ust. § 61k ods. 3 EP môže povinný v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 3. Tomuto zodpovedá aj stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnuté v uznesení č. k. II. ÚS 483/2023-13 zo dňa 24. októbra 2023.

24. Vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí stručne poznamenal, že súd preskúmava rozhodnutie iba v súlade s ust. § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, v iných častiach exekučný súd exekučný titul týkajúci sa neprijateľných zmluvných podmienok nepreskúmava, keďže bola povinná zviazaná exekučným titulom len na zaplatenie nevrátenej istiny úveru a úroku z omeškania. Vyšší súdny úradník v tomto smere správne poznamenal, že aj keď pri exekučných tituloch vydaných všeobecnými súdmi SR (ust. § 45 ods. 1 Exekučného poriadku) možno v exekučnom konaní uplatňovať ochranu spotrebiteľa, jej rozsah je v zmysle ust. § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku oproti základnému konaniu značne zúžený. Zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu SR je v zmysle jeho záverov záväzná výlučne pre rozhodovanie o ústavných sťažnostiach podaných proti rozhodnutiam všeobecných súdov založeným na právnej úprave Civilného sporého poriadku účinnnej do 30. júna 2021 (vzťahuje sa na tie platobné rozkazy, ktoré boli vydané podľa právnej úpravy účinnnej do 30.06.2021), t.j. aj na konkrétny prípad, avšak za predpokladu, že by návrh na zastavenie exekúcie zo strany povinnej, rešpektujúc procesné limity práv a povinností ustanovených zákonom, bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

25. Koncentrácia v novej právnej úprave exekučného konania je pevne zakotvená a jej aplikáciu v exekučných konaniach potvrdzuje i ústavný súd vrátane konaní, v ktorých na strane povinného vystupujú spotrebiteľia (IV. ÚS 106/2023 z 21.02.2023). Uplatnenie práva vzniesť námietku prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy, z ktorej bol exekučným

titulom oprávnenému priznaný nárok, a ich nedostatočného prieskumu súdom v exekučnom konaní je skutočnosťou v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku za predpokladu, že povinná uplatní tento dôvod zastavenia exekúcie včas. Pripustenie opačného výkladu povinnej, že danú námietku môže uplatniť kedykoľvek a s tým spojenými potencionálnymi následkami ako je zastavenie exekúcie, by potom bolo možné vzťahovať aj na akýkoľvek iný úkon s rovnakým následkom, a teda koncentrácia exekučného konania by potom strácala svoj zmysel a bola len iluzórna. Pre každé tvrdenie povinnej, ktoré uplatnila po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, hoci ho mohla vzniesť už v návrhu s odkladným účinkom (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku) platí, že sa na neho neprihliada (s výnimkou objektívnych dôvodov, ktoré jej v tom bránili, ktoré však povinná v tomto konaní neuviedla). Je bez akýchkoľvek pochyb zrejmé, že pokiaľ chcela povinná uplatniť dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z dôvodu existencie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, musela túto uplatniť už v návrhu na zastavenie exekúcie, podanom v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia.

26. Na záver súd udáva, že povinná po doručení platobného rozkazu nekonala v súlade so zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. „právo patrí bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Rovnako bola pasívna pri doručovaní upovedomenia o začatí exekúcie zo strany súdneho exekútora, Povinná nevyužila oprávnenie podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu odpor. Povinná nepreberala súdnym exekútorom doručované zásielky, v dôsledku ktorej skutočnosti požiadal súdny exekútor o doručenie Upovedomenia o začatí exekúcie povinnej oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu (toto bolo zverejnené na úradnej tabuli od 30.08.2021 do 30.09.2021). Povinná nepodala návrh na zastavenie exekúcie v lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (fikcia doručenia). Z postoja povinnej je zjavné, že táto doručované zásielky vedome nepreberala (platobný rozkaz jej bol doručovaný až cestou Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci, upovedomenie o začatí exekúcie fikciou doručenia zverejnením na úradnej tabuli súdu). Povinná začala reagovať až v štádiu „exekúcie“. Nie je rozhodujúce, kedy žalovaná nadobudla subjektívnu vedomosť o potenciálnej tvrdenej nezákonnosti nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, ale kedy ju objektívne mohla nadobudnúť pri vynaložení náležitej starostlivosti. Povinná neuviedla, čo jej bránilo vyhľadať kvalifikovanú právnu pomoc (či už zo strany zvoleného advokáta alebo obrátením sa na Centrum právnej pomoci) už v základnom konaní po doručení platobného rozkazu, resp. najneskôr v exekučnom konaní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Pokiaľ ide o koncentračnú zásadu, na tvrdenia povinnej uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie exekučný súd nemôže prihliadať, nakoľko nejde o skutočnosti ktoré objektívne bez svojej viny nemohla uplatniť skôr. Zásada „práva patria bdelym“ zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodeniu. Súd po preskúmaní sťažnosti povinnej dospel k záveru, že povinná v sťažnosti neuviedla žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a ani po rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka o návrhu na zastavenie konania, práve naopak, z tvrdení povinnej je zrejmé, že všetko sú to skutočnosti trvajúce už po dlhší čas, ktoré pri náležitej starostlivosti o svoje záležitosti mohla uplatniť už skôr, a preto súd pri uplatnení koncentračnej zásady na ne nemohol prihliadať. Platnosť tohto záveru rozhodovacej praxe exekučného súdu potvrdzujú i viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 231/2021 z 24.05.2022, II. ÚS 483/2023 z 24.10.2023, IV. ÚS 106/2023 z 21.02.2023, sp. zn. I. ÚS 119/2020 z 03.03.2020, I. ÚS 563/2022 z 19.10.2022, II. ÚS 577/2022 z 14.12.2022.

27. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinnej s napadnutým rozhodnutím sudca poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Rovnako súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sťažovateľa, resp. právo na úspech v konaní. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia

civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

28. Súd taktiež uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinnej, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinnej (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005).

29. Na základe vyššie uvedeného súd konajúci sudcom sumarizuje, že povinná neuviedla a nepreukázala v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o iných skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, resp. ich neuplatnila včas, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Súd preto podanú sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1395/2021 zo dňa 03.02.2023 zo dňa ako nedôvodnú zamietol.

30. Pokiaľ ide o trovy tohto sťažnostného konania, súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinnej zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že oprávnenému žiadne trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti povinnej nevznikli (sťažnosť mu na vyjadrenie zaslaná nebola), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodol tak, že oprávnenému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (